

spredning af de mellemlange videregående uddannelser.

Det afgørende for institutionernes CVU-godkendelser må derfor være, at institutionerne indgår i et juridisk forpligtende samarbejde, der blandt andet er kvalificeret til at løfte efter- og videreuddannelsesforpligtelserne.

Flertallet mener, at det er en dårlig ide at satse på fusioner med fortrydelsesret og kattedomme. Det vil skabe usikkerhed om det nødvendige samarbejde, mens en holdbar løsning vil være, at institutionerne tilskyndes til at danne et CVU, fordi der findes en mulighed for både forpligtende netværkssamarbejde og fusion, alt efter hvad de deltagende institutioner er parat til. Flertallet vil derfor arbejde for at skabe flertal for en lovændring snarest muligt, således at modellen i lovforslagets § 27 g ændres fra at være en midlertidig model, der kan eksistere i en overgangsperiode på 5 år, til at være en tidsbegrænset model, hvor de deltagende institutioner stadig er selvstændige juridiske personer, der hver for sig modtager grunduddannelsestilskuddene, mens efter- og videreuddannelsestilskuddene går i den fælles CVU-kasse.

Endelig finder flertallet, at det er beklageligt, at den eksterne repræsentation i udviklingsrådet, der skal rådgive og koordinere samarbejdet om udviklingsbasering og forskningstilknytning, nedtones væsentligt i forhold til antallet af studerende og lærere, hvilket kan få afgørende betydning for kvalitet og videreudvikling af uddannelserne.

Et *mindretal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Det Radikale Venstres og Enhedslistens medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af undervisningsministeren stillede ændringsforslag.

Mindretallet bemærker, at det overordnede formål med en reform af institutionsstrukturen på det videregående uddannelsesområde er at øge kvaliteten af de praksisnære videregående uddannelser. Mindretallet i udvalget lægger stor vægt på at bevare professionsrettede videregående uddannelser baseret på et tæt samspil mellem teori og målrettet praktik, ligesom mindretallet lægger stor vægt på, at der gøres en indsats for at bevare og videreudvikle det regionale udbud i en tid med faldende søgning. Dette mindretal anser CVU-dannelser baseret på lovforslagets partnerskabsmodel, der tilsigter både at sikre stærkere uddannelsesmiljøer inden for en ny institutions-

form og at bevare de nuværende institutioners styrke som lokalt og regionalt forankrede uddannelsessteder med egen identitet, for at være et velegnet grundlag for den ønskelige udvikling af institutionsstrukturen baseret på de opstillede kvalitative mål.

Men CVU-dannelser skal være baseret på institutionernes frivillige tilslutning. Mange institutioner har tilsluttet sig de overordnede formål med CVU-dannelserne, men en del institutioner ønsker at fremme disse formål gennem et aftalebaseret netværkssamarbejde.

Mindretallet ser CVU-konstruktionen som et middel til at højne kvalitetsudviklingen på uddannelsesinstitutionerne. Der lægges samtidig vægt på, at CVU-dannelserne ikke bidrager til at svække de institutioner, der ønsker at forblive enkeltstående, og at deres udviklingspotentiale styrkes gennem samarbejde med andre institutioner. Kvaliteten skal højnes på alle institutioner, også på institutioner der vælger at være enkeltstående. Og alle institutioner skal i et netværksbaseret samarbejde løfte forpligtelsen til at sikre sammenhængende udbud af grund-, efter- og videreuddannelse, der matcher regionale og landsdækkende uddannelsesbehov. CVU-institutionsformen skaber også mulighed for et nyt samarbejde på tværs af fagområderne, herunder nye tværfaglige samarbejder som supplement til det faglige samarbejde om de enkelte grunduddannelser, der allerede eksisterer i dag.

På det pædagogiske uddannelsesområde bør dette give sig udslag i, at både CVU'er, der får udlagt en afdeling fra Danmarks Pædagoghøjskole (DPH) og/eller Danmarks Lærerhøjskole (DLH) («kerne-CVU'er»), andre CVU'er og enkeltstående institutioner med uddannelser inden for området indgår i et netværksbaseret samarbejde om uddannelsesopgaverne. Også for så vidt angår forskningstilknytningen og udviklingsbaseringen, bør der etableres et netværksbaseret samarbejde mellem kerne-CVU'er, andre CVU'er og enkeltstående seminarier, der kan samle ressourcerne på tværs af de enkelte institutioner og sikre, at alle institutionerne kommer med i udviklingen. Kun på denne måde kan det reelt sikres, at det eksisterende regionale udbud af uddannelserne kan bevares, og at der sker et bredt kvalitetsløft af uddannelserne.

Mindretallet er imidlertid enig med undervisningsministeren i, at udlægning af afdelinger fra DPH og DLH kun kan ske til institutioner, der